

Uradni list

Evropske unije

C 285

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

13. avgust 2018

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 285/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
---------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 285/02	Zadeva C-557/15: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. junija 2018 – Evropska komisija/Republika Malta (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2009/147/ES – Ohranjanje prosto živečih ptic – Ujetje in zadrževanje prosto živečih osebkov – Vrste iz družine ščinkavcev – Prepoved – Nacionalna ureditev odstopanja – Pristojnost držav članic za dovolitev odstopanja – Pogoji)	2
2018/C 285/03	Zadeva C-5/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. junija 2018 – Republika Poljska/Evropski parlament, Svet Evropske unije (Ničnostna tožba – Sklep (EU) 2015/1814 – Določitev pravne podlage – Upoštevanje učinkov akta – Neobstoj – Člen 192(1) PDEU – Člen 192(2), prvi pododstavek, točka (c), PDEU – Ukrepi, ki pomembno vplivajo na izbiro držav članic med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo – Načelo lojalnega sodelovanja – Člen 15 PEU – Pristojnosti Evropskega sveta – Načeli pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj – Načelo sorazmernosti – Ocena učinka)	3

SL

2018/C 285/04	Zadeva C-15/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald Baumeister (Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Direktiva 2004/39/ES – Člen 54(1) – Obseg obveznosti poklicne skrivnosti, naložene nacionalnim organom finančnega nadzora – Pojem „zaupna informacija“)	3
2018/C 285/05	Zadeva C-181/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État – Belgija) – Sadikou Gnandi/Republika Belgija (Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav – Direktiva 2008/115/ES – Člen 3, točka 2 – Pojem „nezakonito prebivanje“ – Člen 6 – Sprejetje odločbe o vrnitvi pred zaključkom pritožbenega postopka zoper odločbo pristojnega organa o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 18, člen 19(2) in člen 47 – Načelo nevračanja – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Dovoljenje ostati v državi članici)	4
2018/C 285/06	Zadeva C-480/16: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Fidelity Funds in drugi/Skatteministeriet (Predhodno odločanje – Prosti pretok kapitala in svoboda plačil – Omejitve – Obdavčenje dividend, ki se izplačajo kolektivnim naložbenim podjetjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) – Dividende, ki jih družbe, ki so rezidentke države članice, izplačajo KNPVP, ki so nerezidenti – Oprostitev dividend, ki jih družbe, ki so rezidentke neke države članice, izplačajo KNPVP rezidentom – Utemeljitev – Enakomerna razdelitev davčne pristojnosti med državami članicami – Doslednost davčnega sistema – Sorazmernost)	5
2018/C 285/07	Zadeva C-543/16: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 21. junija 2018 – Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija (Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 91/676/EGS – Člen 5(5) in (7) – Priloga IIA, točke od 1 do 3 in 5 – Priloga III, odstavek 1, točke od 1 do 3, in odstavek 2 – Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov – Nezadostnost obstoječih ukrepov – Dodatni ali okrepljeni ukrepi – Revizija akcijskega programa – Omejitev vnosa – Uravnoteženo gnojenje – Obdobja vnosa – Zmogljivost posod za skladiščenje živinskih gnojil – Vnos na zelo strmih površinah in v zaledenega in zasnežena tla)	6
2018/C 285/08	Zadeva C-681/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Düsseldorf – Nemčija) – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group/Orifarm GmbH (Predhodno odločanje – Intelektualna in industrijska lastnina – Patentno pravo – Akti o pristopu k Evropski uniji iz let 2003, 2005 in 2012 – Posebni mehanizem – Uporaba za vzporedni uvoz – Uredba (ES) št. 469/2009 – Izdelek, ki je v eni državi članici varovan z dodatnim varstvenim certifikatom in ki ga imetnik osnovnega patenta trži v drugi državi članici – Izčrpanje pravic intelektualne in industrijske lastnine – Neobstoj osnovnega patenta v novih državah članicah – Uredba (ES) št. 1901/2006 – Podaljšanje obdobja varstva)	7
2018/C 285/09	Zadeva C-1/17: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte di Appello di Torino – Italija) – Petronas Lubricants Italy SpA/Livio Guida (Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (ES) št. 44/2001 – Pristojnost v zadevah v zvezi z individualnimi pogodbami o zaposlitvi – Člen 20(2) – Delodajalec, ki je tožen pred sodišči države članice, v kateri ima sedež – Nasprotna tožba delodajalca – Določitev pristojnega sodišča)	8
2018/C 285/10	Zadeva C-20/17: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Kammergericht Berlin – Nemčija) – postopek, ki ga je začel Vincent Pierre Oberle (Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 650/2012 – Člen 4 – Splošna pristojnost sodišča države članice za odločanje o celotnem dedovanju – Nacionalna ureditev, ki ureja mednarodno pristojnost za izdajo nacionalnih potrdil o dedovanju – Evropsko potrdilo o dedovanju)	8

2018/C 285/11	Zadeva C-108/17: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 20. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva) – UAB „Enteco Baltic“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 143(1)(d) in člen 143(2) – Oprostitve plačila DDV pri uvozu – Uvoz, ki mu sledi dobava znotraj Skupnosti – Pogoji – Dokaz za pošiljanje ali prevoz blaga v drugo državo članico – Prevoz pod režimom odloga plačila trošarine – Prenos pravice do razpolaganja z blagom na pridobitelja – Davčna utaja – Neobstoje obveznosti pristojnega organa, da davčnemu zavezancu pomaga zbrati potrebne informacije za dokaz izpolnjevanja pogojev za oprostitve)	9
2018/C 285/12	Zadeva C-307/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 26. maja 2017 – EUflight.de GmbH/TUIfly GmbH	10
2018/C 285/13	Zadeva C-311/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 29. maja 2017 – Jeannine Wiczarkowicz/TUIfly GmbH	11
2018/C 285/14	Zadeva C-316/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 30. maja 2017 – Rainer Hadamek in drugi/TUIfly GmbH	11
2018/C 285/15	Zadeva C-317/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 30. maja 2017 – Gerhard Schneider in Christa Schneider/TUIfly GmbH	11
2018/C 285/16	Zadeva C-353/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Iris Michardt in Detlef Michardt/TUIfly GmbH	12
2018/C 285/17	Zadeva C-354/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Birgit Förg/TUIfly GmbH	12
2018/C 285/18	Zadeva C-355/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Lutz Leupolt/TUIfly GmbH	12
2018/C 285/19	Zadeva C-356/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Johannes Büker in Ursula Münsterteicher/TUIfly GmbH	13
2018/C 285/20	Zadeva C-357/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Lydia Wiczorek in Paul Wiczorek/TUIfly GmbH	13
2018/C 285/21	Zadeva C-358/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Walter Langguth in Elke Langguth/TUIfly GmbH	13
2018/C 285/22	Zadeva C-359/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Marcel Lutz in drugi/TUIfly GmbH	14
2018/C 285/23	Zadeva C-360/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Nicole Hofmann/TUIfly GmbH	14
2018/C 285/24	Zadeva C-361/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Ole Feuser/TUIfly GmbH	14
2018/C 285/25	Zadeva C-362/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Boris Feuser/TUIfly GmbH	15
2018/C 285/26	Zadeva C-394/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 30. junija 2017 – Ines Ewen/TUIfly GmbH	15
2018/C 285/27	Zadeva C-403/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 4. julija 2017 – Petra Nünemann/TUIfly GmbH	15

2018/C 285/28	Zadeva C-409/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 7. julija 2017 – Barbara Yvette Müller in drugi/TUIfly GmbH	16
2018/C 285/29	Zadeva C-429/17: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija) 17. julija 2017 – Bially in drugi/TUIfly GmbH	16
2018/C 285/30	Zadeva C-274/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeits- und Sozialgericht Wien (Avstrija) 23. aprila 2018 – Minoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien	16
2018/C 285/31	Zadeva C-282/18 P: Pritožba, ki jo je The Green Effort Ltd vložila 25. aprila 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. februarja 2018 v zadevi T-794/17, The Green Effort Ltd/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino	17
2018/C 285/32	Zadeva C-289/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Handelsgerichts Wien (Avstrija) 26. aprila 2018 – KAMU Passenger & IT Services GmbH/Türk Hava Yolları A.O. – T.H. Y. Turkish Airlines	19
2018/C 285/33	Zadeva C-299/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Düsseldorf (Nemčija) 2. maja 2018 – Stefan Neldner/Eurowings GmbH	19
2018/C 285/34	Zadeva C-301/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo des Landgerichts Bonn (Nemčija) 4. maja 2018 – Thomas Leonhard/DSL Bank	20
2018/C 285/35	Zadeva C-322/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 14. maja 2018 – Schiaffini Travel SpA/Comune di Latina	20
2018/C 285/36	Zadeva C-324/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 15. maja 2018 – Sicilville Srl/Comune di Brescia	21
2018/C 285/37	Zadeva C-332/18 P: Pritožba, ki jo je Mytilinaios Anonymos Etairia vložila 21. maja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. marca 2018 v zadevi T-542/11 RENV, Alouminion tis Ellados VEA/Evropska komisija	22
2018/C 285/38	Zadeva C-333/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Lombardi Srl/Comune di Auletta in drugi	23
2018/C 285/39	Zadeva C-337/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Via Lattea Srl in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	23
2018/C 285/40	Zadeva C-338/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Cooperativa Novalat Srl in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	24
2018/C 285/41	Zadeva C-339/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Veneto Latte Srl in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	25
2018/C 285/42	Zadeva C-347/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Milano (Italija) 28. maja 2018 – Avv. Alessandro Salvoni/Anna Maria Fiermonte	26
2018/C 285/43	Zadeva C-352/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Reus (Španija) 30. maja 2018 – Jaime Cardus Suárez/Catalunya Caixa S.A.	26
2018/C 285/44	Zadeva C-368/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgija) 5. junija 2018 – Frank Casteels/Ryanair DAC, prej Ryanair Ltd	27
2018/C 285/45	Zadeva C-369/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgija) 5. junija 2018 – Giovanni Martina/Ryanair DAC, prej Ryanair Ltd	28

2018/C 285/46	Zadeva C-372/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour administrative d'appel de Nancy (Francija) 7. junija 2018 – Ministre de l'Action et des Comptes publics/G. in ga. Dreyer . . .	29
2018/C 285/47	Zadeva C-376/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška) 7. junija 2018 – Slovenské elektrárne, a.s./Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	30
2018/C 285/48	Zadeva C-384/18: Tožba, vložena 8. junija 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija	31
2018/C 285/49	Zadeva C-434/18: Tožba, vložena 29. junija 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika	31
Splošno sodišče		
2018/C 285/50	Zadeva T-309/18: Tožba, vložena 17. maja 2018 – Adis Higiene/EUIPO – Farecla Products (G3 EXTRA PLUS)	33
2018/C 285/51	Zadeva T-330/18: Tožba, vložena 23. maja 2018 – Carvalho in drugi/Parlament in Svet	34
2018/C 285/52	Zadeva T-337/18: Tožba, vložena 1. junija 2018 – Laboratoire Pareva/Komisija	36
2018/C 285/53	Zadeva T-347/18: Tožba, vložena 1. junija 2018 – Laboratoire Pareva in Biotech3D/Komisija	37
2018/C 285/54	Zadeva T-355/18: Tožba, vložena 8. junija 2018 – Kraljevina Španija/Komisija	38
2018/C 285/55	Zadeva T-374/18: Tožba, vložena 19. junija 2018 – Labiri/EESO	38
2018/C 285/56	Zadeva T-385/18: Tožba, vložena 25. junija 2018 – Aldi/EUIPO – Crone (CRONE)	39
2018/C 285/57	Zadeva T-387/18: Tožba, vložena 25. junija 2018 – Delta-Sport/EUIPO – Delta Enterprise (DELTA SPORT)	40
2018/C 285/58	Zadeva T-389/18: Tožba, vložena 21. junija 2018 – Nonnemacher/EUIPO – Ingram (WKU)	41
2018/C 285/59	Zadeva T-390/18: Tožba, vložena 21. junija 2018 – Nonnemacher/EUIPO – Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)	41
2018/C 285/60	Zadeva T-392/18: Tožba, vložena 28. junija 2018 – Innocenti/EUIPO – Gemelli (Innocenti)	42
2018/C 285/61	Zadeva T-398/18: Tožba, vložena 25. junija 2018 – Pielczyk/EUIPO – Thalgo TCH (DERMAEPIL SUGAR EPIL SYSTEM)	43
2018/C 285/62	Zadeva T-410/18: Tožba, vložena 4. julija 2018 – Silgan Closures in Silgan Holdings/Komisija	44

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

(2018/C 285/01)

Zadnja objava

UL C 276, 6.8.2018

Prejšnje objave

UL C 268, 30.7.2018

UL C 259, 23.7.2018

UL C 249, 16.7.2018

UL C 240, 9.7.2018

UL C 231, 2.7.2018

UL C 221, 25.6.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. junija 2018 – Evropska komisija/Republika Malta**(Zadeva C-557/15) ⁽¹⁾****(Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 2009/147/ES – Ohranjanje prosto živečih ptic – Ujetje in zadrževanje prosto živečih osebkov – Vrste iz družine ščinkavcev – Prepoved – Nacionalna ureditev odstopanja – Pristojnost držav članic za dovolitev odstopanja – Pogoji)**

(2018/C 285/02)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Mifsud-Bonnici in C. Hermes, agenta)

Tožena stranka: Republika Malta (zastopniki: A. Buhagiar, agentka, J. Bouckaert, advocaat, L. Cassar Pullicino, avukat)

Izrek

1. Republika Malta s sprejetjem ureditve odstopanja, ki dovoljuje ujetje sedmih vrst prosto živečih ščinkavcev (navadni ščinkavec *Fringilla coelebs*, repnik *Carduelis cannabina*, lišček *Carduelis carduelis*, zelenec *Carduelis chloris*, dlesk *Coccothraustes coccothraustes*, grilček *Serinus serinus* in čizek *Carduelis spinus*), ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi določb člena 5(a) in (e) in člena 8(1) Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic, v povezavi s členom 9(1) te direktive.
2. Republiku Malti se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 7, 11.1.2016.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. junija 2018 – Republika Poljska/Evropski parlament, Svet Evropske unije

(Zadeva C-5/16) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba – Sklep (EU) 2015/1814 – Določitev pravne podlage – Upoštevanje učinkov akta – Neobstoj – Člen 192(1) PDEU – Člen 192(2), prvi pododstavek, točka (c), PDEU – Ukrepi, ki pomembno vplivajo na izbiro držav članic med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo – Načelo lojalnega sodelovanja – Člen 15 PEU – Pristojnosti Evropskega sveta – Načeli pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj – Načelo sorazmernosti – Ocena učinka)

(2018/C 285/03)

Jezik postopka: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Republika Poljska (zastopniki: B. Majczyna, K. Rudzińska, agenta, skupaj z I. Tatarewiczem, ekspert,)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopnika: A. Tamás in A. Pospíšilová Padowska, agenta) Svet Evropske unije (zastopniki: M. Simm, A. Sikora, in K. Pleśniak, agenti)

Intervenienti v podporo toženeih strank: Kraljevina Danskea (zastopniki: M. Wolff, J. Nymann-Lindgren in C. Thorning, agenti), Zvezna republika Nemčija (zastopnik: T. Henze, agent), Kraljevina Španija (zastopnika: A. Gavela Llopis in M. A. Sampol Pucurull, agenta), Francoska republika (zastopniki: D. Colas, G. de Bergues, J. Traband, T. Deleuil in S. Ghiandoni, agenti), Kraljevina Švedska (zastopniki: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren in L. Swedenborg, agenti), Evropska komisija (zastopniki: K. Herrmann, A. C. Becker, E. White in K. Miśsud-Bonnici, agenti)

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Republiki Poljski se naloži plačilo stroškov, ki sta jih priglasila Evropski parlament in Svet Evropske unije.
3. Kraljevina Danska, Zvezna republika Nemčija, Kraljevina Španija, Francoska republika, Kraljevina Švedska in Evropska komisija nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 98, 14.3.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald Baumeister

(Zadeva C-15/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Direktiva 2004/39/ES – Člen 54(1) – Obseg obveznosti poklicne skrivnosti, naložene nacionalnim organom finančnega nadzora – Pojem „zaupna informacija“)

(2018/C 285/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Revident in tožena stranka: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Nasprotna stranka v postopku z revizijo in tožeča stranka: Ewald Baumeister

ob udeležbi: Frank Schmitt, kot likvidacijski upravitelj družbe Phoenix Kapitaldienst GmbH

Izrek

1. Člen 54(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS je treba razlagati tako, da vse informacije v zvezi z nadzorovanim podjetjem, ki jih je to podjetje posredovalo pristojnemu organu, in vse izjave tega organa, ki so v njegovem spisu v zvezi z nadzorom, vključno z njegovo korespondenco z drugimi službami, niso brezpogojno zaupne informacije, ki bi bile zato zajete z obveznostjo, da se ohrani poklicna skrivnost, ki je določena s tem členom. S to opredelitvijo so zajete informacije, ki jih imajo organi, ki jih države članice določijo za izvajanje nalog iz te direktive, ter ki, prvič, niso javne in, drugič, z razkritjem katerih bi obstajala nevarnost posega v interese fizične ali pravne osebe, ki jih je predložila, oziroma tretje osebe ali pa nevarnost posega v pravilno delovanje sistema nadzora dejavnosti investicijskih podjetij, ki ga je zakonodajalec Unije uvedel s sprejetjem Direktive 2004/39.
2. Člen 54(1) Direktive 2004/39 je treba razlagati tako, da je treba zaupnost informacij v zvezi z nadzorovanim podjetjem, ki so bile posredovane organom, ki jih države članice določijo za izvajanje nalog iz te direktive, presoditi ob preučitvi, ki jo morajo ti organi opraviti, zato da odločijo o prošnji za razkritje, ki se nanaša na navedene informacije, ne glede na opredelitev teh informacij ob njihovem posredovanju navedenim organom.
3. Člen 54(1) Direktive 2004/39 je treba razlagati tako, da se za informacije, ki jih imajo organi, ki jih države članice določijo za izvajanje nalog iz te direktive, in ki bi lahko bile poslovne skrivnosti, vendar so stare pet let ali več, zaradi poteka časa načeloma šteje, da so zgodovinske in da so zato izgubile svojo zaupnost, razen izjemoma, če stranka, ki takšno naravo zatrjuje, dokaže, da so te informacije kljub svoji starosti še vedno bistveni element njenega poslovnega položaja ali poslovnega položaja zadevnih tretjih oseb. Taki preudarki ne veljajo za informacije, ki jih imajo ti organi in katerih zaupnost bi lahko bila utemeljena iz drugih razlogov od tistega, v skladu s katerim so pomembne za poslovni položaj zadevnih podjetij.

(¹) UL C 111, 29.3.2016.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 19. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État – Belgija) – Sadikou Gnandi/Republika Belgija

(Zadeva C-181/16) (¹)

(Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Vračanje nezakonito prebivajočih državljanzov tretjih držav – Direktiva 2008/115/ES – Člen 3, točka 2 – Pojem „nezakonito prebivanje“ – Člen 6 – Sprejetje odločbe o vrnitvi pred zaključkom pritožbenega postopka zoper odločbo pristojnega organa o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 18, člen 19(2) in člen 47 – Načelo nevračanja – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Dovoljenje ostati v državi članici)

(2018/C 285/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Sadikou Gnandi

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Republika Belgija

Izrek

Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav v povezavi z Direktivo Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah ob upoštevanju načela nevračanja in pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ki sta določena v členu 18, členu 19(2) in členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se odločba o vrnitvi iz člena 6(1) Direktive 2008/115 zoper državljana tretje države, ki je vložil prošnjo za mednarodno zaščito, sprejme takoj po tem, ko je pristojni organ zavrnil to prošnjo, ali skupaj s to zavrnitvijo v istem upravnem aktu ter torej pred odločitvijo o sodnem pravnem sredstvu, ki je bilo vloženo zoper to odločbo o zavrnitvi, zlasti če zadevna država članica zagotovi, da se vsi pravni učinki odločbe o vrnitvi zadržijo do zaključka postopka s tem pravnim sredstvom, da ima prosilec v tem obdobju zagotovljene pravice, ki izhajajo iz Direktive Sveta 2003/9/ES z dne 27. januarja 2003 o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil, in da lahko uveljavlja vse spremenjene okoliščine, do katerih pride po sprejetju odločbe o vrnitvi in ki bi lahko odločilno vplivale na presojo položaja zadevne osebe z vidika Direktive 2008/115, zlasti z vidika člena 5 te direktive, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 191, 30.5.2016.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Østre Landsret – Danska) – Fidelity Funds in drugi/Skatteministeriet

(Zadeva C-480/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Prosti pretok kapitala in svoboda plačil – Omejitve – Obdavčenje dividend, ki se izplačajo kolektivnim naložbenim podjetjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) – Dividende, ki jih družbe, ki so rezidentke države članice, izplačajo KNPVP, ki so nerezidenti – Oprostitev dividend, ki jih družbe, ki so rezidentke neke države članice, izplačajo KNPVP rezidentom – Utemeljitev – Enakomerna razdelitev davčne pristoynosti med državami članicami – Doslednost davčnega sistema – Sorazmernost)

(2018/C 285/06)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Fidelity Funds in drugi

Tožena stranka: Skatteministeriet

Ob udeležbi: NN (L) SICAV

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se od dividend, ki jih izplača družba s sedežem v tej državi članici kolektivnemu naložbenemu podjetju za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) nerezidentu, pri viru odtegne davek, medtem ko so dividende, izplačane KNPVP, ki je rezident te države članice, takega odtegljaja oproščene, če ta podjetje imetnikom svojih enot premoženja izplača minimalno dividendo ali tehnično določi minimalno dividendo in odtegne davek na to realno ali fiktivno minimalno dividendo v breme imetnikov enot premoženja.

⁽¹⁾ UL C 419, 14.11.2016.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 21. junija 2018 – Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija

(Zadeva C-543/16) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 91/676/EGS – Člen 5(5) in (7) – Priloga IIA, točke od 1 do 3 in 5 – Priloga III, odstavek 1, točke od 1 do 3, in odstavek 2 – Varstvo voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov – Nezadostnost obstoječih ukrepov – Dodatni ali okrepljeni ukrepi – Revizija akcijskega programa – Omejitev vnosa – Uravnoveženo gnojenje – Obdobja vnosa – Zmogljivost posod za skladiščenje živinskih gnojil – Vnos na zelo strmih površinah in v zaledenega in zasnežena tla)

(2018/C 285/07)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: C. Hermes in E. Manhaeve, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in J. Möller, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Kraljevina Danska (zastopnika: C. Thorning in M. Wolff, agenta)

Izrek

1. Zvezna republika Nemčija, s tem da ni sprejela dodatnih ali okrepljenih ukrepov takoj, ko je bilo očitno, da so ukrepi nemškega akcijskega programa nezadostni, ter s tem da ni revidirala tega akcijskega programa, ni izpolnila obveznosti iz člena 5(5) in (7) Direktive Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1137/2008 z dne 22. oktobra 2008, v povezavi s Prilogo IIA, točke od 1 do 3 in 5, ter Prilogo III, odstavek 1, točke od 1 do 3, in odstavek 2, te direktive.
2. Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 6, 9.1.2017.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Landgericht Düsseldorf – Nemčija) – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group/
Orifarm GmbH**

(Zadeva C-681/16) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje – Intelektualna in industrijska lastnina – Patentno pravo – Akti o pristopu
k Evropski uniji iz let 2003, 2005 in 2012 – Posebni mehanizem – Uporaba za vzporedni uvoz – Uredba
(ES) št. 469/2009 – Izdelek, ki je v eni državi članici varovan z dodatnim varstvenim certifikatom in ki ga
imetnik osnovnega patenta trži v drugi državi članici – Izčrpanje pravic intelektualne in industrijske
lastnine – Neobstoje osnovnega patenta v novih državah članicah – Uredba (ES) št. 1901/2006 –
Podaljšanje obdobja varstva)**

(2018/C 285/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group

Tožena stranka: Orifarm GmbH

Izrek

1. Posebne mehanizme iz poglavja 2 Priloge IV k Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija, poglavja 1 Priloge V k Aktu o pogojih pristopa Republike Bolgarije in Romunije in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija, in poglavja 1 Priloge IV k Aktu o pogojih pristopa Republike Hrvaške in prilagoditvah Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo je treba razlagati tako, da imetniku dodatnega varstvenega certifikata, ki ga je podelila država članica, ki ni ena od novih držav članic iz teh aktov o pristopu, dovoljujejo, da če pravni redi teh novih držav članic možnost pridobitve enakovrednega varstva niso določali ob vložitvi prijave za osnovni patent, ampak ob objavi prijave za osnovni patent in/ali vložitvi prijave za dodatni varstveni certifikat v državi članici uvoza, zaradi česar imetnik v državah izvoznicah ni mogel pridobiti patenta in enakovrednega dodatnega varstvenega certifikata, nasprotuje vzporednemu uvozu zdravila, ki izvira iz teh novih držav članic.
2. Posebne mehanizme iz poglavja 2 Priloge IV k Aktu o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija, poglavja 1 Priloge V k Aktu o pogojih pristopa Republike Bolgarije in Romunije in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija, in poglavja 1 Priloge IV k Aktu o pogojih pristopa Republike Hrvaške in prilagoditvah Pogodbe o Evropski uniji, Pogodbe o delovanju Evropske unije in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo je treba razlagati tako, da se uporabljajo za podaljšanje iz člena 36(1) Uredbe (ES) št. 1901/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o zdravilih za pediatrično uporabo in spremembah Uredbe (EGS) št. 1768/92, Direktive 2001/20/ES, Direktive 2001/83/ES in Uredbe (ES) št. 726/2004.

⁽¹⁾ UL C 104, 3.4.2017.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte di Appello di Torino – Italija) – Petronas Lubricants Italy SpA/Livio Guida

(Zadeva C-1/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (ES) št. 44/2001 – Pristojnost v zadevah v zvezi z individualnimi pogodbami o zaposlitvi – Člen 20(2) – Delodajalec, ki je tožen pred sodišči države članice, v kateri ima sedež – Nasprotna tožba delodajalca – Določitev pristojnega sodišča)

(2018/C 285/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte di Appello di Torino

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Petronas Lubricants Italy SpA

Nasprotna stranka: Livio Guida

Izrek

Člen 20(2) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da ima delodajalec v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, na njegovi podlagi pravico, da nasprotno tožbo, ki temelji na pogodbi o odstopu terjatve, sklenjeni med delodajalcem in prvotnim imetnikom terjatve po vložitvi glavne tožbe, vloži pri sodišču, pri katerem je delavec pravilno vložil glavno tožbo.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.4.2017.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Kammergericht Berlin – Nemčija) – postopek, ki ga je začel Vincent Pierre Oberle

(Zadeva C-20/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Uredba (EU) št. 650/2012 – Člen 4 – Splošna pristojnost sodišča države članice za odločanje o celotnem dedovanju – Nacionalna ureditev, ki ureja mednarodno pristojnost za izdajo nacionalnih potrdil o dedovanju – Evropsko potrdilo o dedovanju)

(2018/C 285/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Kammergericht Berlin

Stranka v postopku v glavni stvari

Prosilec in pritožnik: Vincent Pierre Oberle

Izrek

Člen 4 Uredbe (EU) št. 650/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju odločb in sprejemljivosti in izvrševanju javnih listin v dednih zadevah ter uvedbi evropskega potrdila o dedovanju je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa, da so njena sodišča, tudi če zapustnik ob smrti ni imel svojega običajnega prebivališča v tej državi članici, v okviru dedovanja s čezmejnimi posledicami še naprej pristojna za izdajo nacionalnih potrdil o dedovanju, kadar je zapuščinsko premoženje na ozemlju navedene države članice ali če je imel zapustnik ob smrti državljanstvo te države članice.

(¹) UL C 112, 10.4.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 20. junija 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litva) – UAB „Enteco Baltic“/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-108/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 143(1)(d) in člen 143(2) – Oprostitve plačila DDV pri uvozu – Uvoz, ki mu sledi dobava znotraj Skupnosti – Pogoji – Dokaz za pošiljanje ali prevoz blaga v drugo državo članico – Prevoz pod režimom odloga plačila trošarine – Prenos pravice do razpolaganja z blagom na pridobitelja – Davčna utaja – Neobstoj obveznosti pristojnega organa, da davčnemu zavezancu pomaga zbrati potrebne informacije za dokaz izpolnjevanja pogojev za oprostitve)

(2018/C 285/11)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UAB „Enteco Baltic“

Tožena stranka: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Izrek

1. Člen 143(1)(d) in člen 143(2)(b) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2009/69/ES z dne 25. junija 2009, je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da pristojni organi države članice zavrnejo oprostitve davka na dodano vrednost pri uvozu zgolj zato, ker je bilo po spremembi okoliščin, do katere je prišlo po uvozu, zadevno blago dobavljeno davčnemu zavezancu, ki ni tisti, čigar identifikacijska številka za davek na dodano vrednost je bila navedena v uvozni deklaraciji, čeprav je uvoznik vse informacije v zvezi z istovetnostjo novega pridobitelja zagotovil pristojnim organom države članice uvoza, če je dokazano, da so dejansko izpolnjeni vsebinski pogoji za oprostitve nadaljnje dobave znotraj Skupnosti.

2. Člen 143(1)(d) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/69, v povezavi s členom 138 in členom 143(2)(c) te direktive, kakor je bila spremenjena, je treba razlagati tako, da:

- je mogoče dokumente, ki potrjujejo prevoz blaga od davčnega skladišča v državi članici uvoza do namembnega kraja, ki ni kraj pridobitelja, temveč davčnega skladišča v drugi državi članici, šteti za zadostne dokaze o odpošiljanju ali prevozu tega blaga v drugo državo članico.
- se dokumenti, kot so tovorni listi, uvedeni na podlagi Konvencije o pogodbi za mednarodni cestni prevoz blaga, podpisane v Ženevi 19. maja 1956, kakor je bila spremenjena s Protokolom z dne 5. julija 1978, in elektronski administrativni dokumenti za gibanje blaga pod režimom odloga plačila trošarine lahko upoštevajo pri ugotavljanju, da je ob uvozu v državo članico zadevno blago namenjeno, da se odpošlje ali odpelje v drugo državo članico, v smislu člena 143(2)(c) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena, če so navedeni dokumenti takrat predloženi in vsebujejo vse potrebne informacije. S temi dokumenti ter elektronskimi potrditvami o dobavi blaga in potrdilom o prejemu, izdanimi ob koncu gibanja pod režimom odloga plačila trošarine, je mogoče dokazati, da je navedeno blago dejansko odposlano ali odpeljano v drugo državo članico v skladu s členom 138(1) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena.

3. Člen 143(1)(d) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/69, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da organi države članice uvozniku zavrnejo priznanje pravice do oprostitve davka na dodano vrednost, določene s to določbo, za uvoz blaga, ki ga je opravil v tej državi članici in ki mu je sledila dobava znotraj Skupnosti, z obrazložitvijo, da to blago ni bilo preneseno neposredno na pridobitelja, temveč so ga prevzela prevozna podjetja in davčna skladišča, ki jih je zadnjenavedeni določil, če je uvoznik na pridobitelja prenesel pravico do razpolaganja z navedenim blagom kot lastnik. V tem okviru je treba pojem „dobava blaga“ v smislu člena 14(1) te direktive, kakor je bila spremenjena, razlagati enako kot v okviru člena 167 navedene direktive, kakor je bila spremenjena.
4. Člen 143(1)(d) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/69, je treba razlagati tako, da nasprotuje upravni praksi, v skladu s katero se v okoliščinah, kakršne so te v sporu o glavni stvari, priznanje pravice do oprostitve davka na dodano vrednost pri uvozu dobrovernemu uvozniku zavrne, kadar pogoji za oprostitve nadaljnje dobave znotraj Skupnosti niso izpolnjeni zaradi davčne utaje, ki jo stori pridobitelj, razen če je dokazano, da je uvoznik vedel ali bi moral vedeti, da je bila transakcija del pridobiteljeve utaje, in ni sprejel vseh razumnih ukrepov, ki bi jih lahko sprejel, da ne bi sodeloval pri tej utaji. Zgolj na podlagi tega, da sta se uvoznik in pridobitelj sporazumevala prek elektronskih komunikacijskih sredstev, ni mogoče domnevati, da je uvoznik vedel ali bi lahko vedel, da je sodeloval pri taki utaji.
5. Člen 143(1)(d) Direktive 2006/112, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/69, je treba razlagati tako, da pristojnim nacionalnim organom pri presoji prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik ni treba zbrati informacij, do katerih imajo dostop samo javni organi.

⁽¹⁾ UL C 161, 22.5.2017.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 26. maja 2017 – EUflight.de GmbH/TUIfly GmbH

(Zadeva C-307/17)

(2018/C 285/12)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: EUflight.de GmbH

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 8. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 29. maja 2017 – Jeannine Wiczarkowicz/TUIfly GmbH

(Zadeva C-311/17)

(2018/C 285/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jeannine Wiczarkowicz

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 8. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 30. maja 2017 – Rainer Hadamek in drugi/TUIfly GmbH

(Zadeva C-316/17)

(2018/C 285/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Rainer Hadamek, Heike Hadamek, Florian Hadamek, Carina Hadamek

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 17. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 30. maja 2017 – Gerhard Schneider in Christa Schneider/TUIfly GmbH

(Zadeva C-317/17)

(2018/C 285/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Gerhard Schneider, Christa Schneider

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 17. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Iris Michardt in Detlef Michardt/TUIfly GmbH

(Zadeva C-353/17)

(2018/C 285/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Iris Michardt, Detlef Michardt

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 17. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Birgit Förg/TUIfly GmbH

(Zadeva C-354/17)

(2018/C 285/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Birgit Förg

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Lutz Leupolt/TUIfly GmbH

(Zadeva C-355/17)

(2018/C 285/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lutz Leupolt

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Johannes Büker in Ursula Münsterteicher/TUIfly GmbH

(Zadeva C-356/17)

(2018/C 285/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Johannes Büker, Ursula Münsterteicher

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 17. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Lydia Wiczorek in Paul Wiczorek/TUIfly GmbH

(Zadeva C-357/17)

(2018/C 285/20)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Lydia Wiczorek, Paul Wiczorek

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 17. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Walter Langguth in Elke Langguth/TUIfly GmbH

(Zadeva C-358/17)

(2018/C 285/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Walter Langguth, Elke Langguth

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Marcel Lutz in drugi/TUIfly GmbH

(Zadeva C-359/17)

(2018/C 285/22)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Marcel Lutz, Janine Lutz, Michelle Lutz, Sarah Lutz

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 18. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Nicole Hofmann/TUIfly GmbH

(Zadeva C-360/17)

(2018/C 285/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nicole Hofmann

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Ole Feuser/TUIfly GmbH

(Zadeva C-361/17)

(2018/C 285/24)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ole Feuser

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 9. junija 2017 – Boris Feuser/TUIfly GmbH

(Zadeva C-362/17)

(2018/C 285/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Boris Feuser

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 30. junija 2017 – Ines Ewen/TUIfly GmbH

(Zadeva C-394/17)

(2018/C 285/26)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ines Ewen

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 4. julija 2017 – Petra Nünemann/TUIfly GmbH

(Zadeva C-403/17)

(2018/C 285/27)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Petra Nünemann

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 17. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hannover (Nemčija) 7. julija 2017 – Barbara Yvette Müller in drugi/TUIfly GmbH

(Zadeva C-409/17)

(2018/C 285/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Barbara Yvette Müller, Stefanie Müller, Michelle Müller

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija) 17. julija 2017 – Bially in drugi/TUIfly GmbH

(Zadeva C-429/17)

(2018/C 285/29)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Bially in drugi

Tožena stranka: TUIfly GmbH

S sklepom Sodišča z dne 28. maja 2018 je bila zadeva izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeits- und Sozialgericht Wien (Avstrija) 23. aprila 2018 – Minoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien

(Zadeva C-274/18)

(2018/C 285/30)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Minoo Schuch-Ghannadan

Tožena stranka: Medizinische Universität Wien

Vprašanja za predhodno odločanje

- I. Ali načelo *pro rata temporis* na podlagi določbe 4(2) okvirnega sporazuma v prilogi k Direktivi Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 ⁽¹⁾ o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom v povezavi z načelom prepovedi diskriminacije iz določbe 4(1) velja za zakonsko ureditev, ki določa, da najdaljše skupno trajanje zaporedno sklenjenih pogodb o zaposlitvi delavke ali delavca na avstrijski univerzi, zaposlenega v okviru projektov, ki se financirajo s sredstvi tretjih strank, ali raziskovalnih projektov, v primeru delavcev/delavk, zaposlenih s polnim delovnim časom, znaša šest let, v primeru dela s krajšim delovnim časom pa osem let; če pa so podani objektivno utemeljeni razlogi, zlasti zaradi nadaljevanja ali dokončanja raziskovalnih projektov ali objav, poleg tega dopušča eno podaljšanje navedenega obdobja do skupaj deset let za delavce, zaposlene s polnim delovnim časom, pri delavcih, zaposlenih s krajšim delovnim časom, pa do skupaj 12 let?
- II. Ali zakonska ureditev, kot je opisana v prvem vprašanju za predhodno odločanje, pomeni posredno diskriminacijo na podlagi spola v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano), če je od vseh zaposlenih, za katere se uporablja ta ureditev, prizadet znatno višji odstotek delavk kot delavcev?
- III. Ali je treba člen 19(1) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 ⁽²⁾ o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) razlagati tako, da mora ženska, ki se v okviru področja uporabe zakonske ureditve, kot je opisana v prvem vprašanju za predhodno odločanje, sklicuje na to, da je bila posredno diskriminirana na podlagi spola, ker s krajšim delovnim časom dela znatno več žensk kot moških, to okoliščino, zlasti statistično znatno večjo prizadetost žensk, zatrjevati s predložitvijo konkretnih statističnih podatkov ali konkretnih dejstev in prepričljivo izkazati z ustreznimi dokazi?

⁽¹⁾ UL 1998, L 14, str. 9.

⁽²⁾ UL 2006, L 204, str. 23.

Pritožba, ki jo je The Green Effort Ltd vložila 25. aprila 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. februarja 2018 v zadevi T-794/17, The Green Effort Ltd/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-282/18 P)

(2018/C 285/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnik: The Green Effort Ltd (zastopnik: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Predlogi

Pritožnik sodišču predlaga, naj:

— odločbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 23. februarja 2018, zadeva T-794/17 v celoti razveljavi;

- razveljavi izpodbijane odločbe;
- zavrne razveljavitev registrirane EUTM 9528 001;
- zavrne uporabo pravice do razveljavitve;
- ugotovi njegovemu predlogu za *restitutio in integrum*;
- pridobi in uporabi dokumente iz postopkov EUIPO za izbris 12343 C, 10757 C, 10524 C, ter postopkov z ugovorom B 002165119; B 002199274; B 002344565; B 002367038; B 002513086, in B 002513151;
- EUIPO in predlagatelju izbrisa naloži, da poleg svojih stroškov plačata tudi stroške pritožnika

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja šest razlogov, pri čemer je bila sodba Splošnega sodišča utemeljena na prvem pritožbenem razlogu, z drugim do šestim pritožbenim razlogom pa se dokazuje, da odločba ni bila pravilna iz drugih razlogov.

Prvi pritožbeni razlog: Kršitev člena 3 (4) Odločbe št. 17-4 izvršnega direktorja Urada z dne 16. avgusta 2017 o elektronskih komunikacijah

Trditve v utemeljitev razloga: Splošno sodišče ni upoštevalo dejstva, da bi morala biti vročitev opravljena peti koledarski dan po tem, ko je bil dokument oblikovan v sistemu EUIPO. Zato je Splošno sodišče nepravilno izračunalo obdobje za vložitev tožbe zoper odločbo drugega odbora EUIPO za pritožbe z dne 11. septembra 2017.

Drugi pritožbeni razlog: pritožbo je treba razglasiti za utemeljeno, ker izpodbijane določbe EUIPO posegajo v pritožnikove pravice, saj je bil predlog za razveljavitev, ki ga je podal predlagatelj izbrisa, nedopusten zaradi slabe vere in nepravilno navedenega dejanskega stanja.

Tretji pritožbeni razlog: pritožbo je treba razglasiti za utemeljeno, ker izpodbijane določbe EUIPO posegajo v pritožnikove pravice, saj je bil imetnikov dokaz o dejanski uporabi EUIPO predložen v predpisanem roku v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 2868/95.⁽¹⁾

Četrty pritožbeni razlog: pritožbo je treba razglasiti za utemeljeno, ker izpodbijane določbe EUIPO posegajo v pritožnikove pravice, saj je bil imetnikov dokaz o dejanski uporabi EUIPO predložen v roku, ki ga je določil EUIPO.

Peti pritožbeni razlog: pritožbo je treba razglasiti za utemeljeno, ker izpodbijane določbe EUIPO posegajo v pritožnikove pravice, saj – če EUIPO ni prejel dokaza o dejanski uporabi prek sistema elektronskih komunikacij in/ali faksa – je bil razlog za to tehnične narave.

Šesti pritožbeni razlog pritožbo je treba razglasiti za utemeljeno, ker izpodbijane določbe EUIPO posegajo v pritožnikove pravice, saj sta EUIPO in posledično drugi odbor za pritožbe napačno zavrnila pritožnikov predlog za *restitutio in integrum*.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Handelsgerichts Wien (Avstrija) 26. aprila 2018 – KAMU Passenger & IT Services GmbH/Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines

(Zadeva C-289/18)

(2018/C 285/32)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Handelsgericht Wien

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: KAMU Passenger & IT Services GmbH

Tožena stranka: Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba nadaljnji let iz letališča v namembnem kraju predhodnega leta, ki ga je potnik rezerviral skupaj s prvim letom, in za katerega je prejel samo eno letalsko vozovnico z eno številko, ob upoštevanju prvotno načrtovanega časa med obema letoma, ki je nekoliko več kot 13 ur, šteti za „vmesni let za zvezo“ v smislu člena 2(h) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Düsseldorf (Nemčija) 2. maja 2018 – Stefan Neldner/Eurowings GmbH

(Zadeva C-299/18)

(2018/C 285/33)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Stefan Neldner

Tožena stranka in nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Eurowings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se odškodnina iz člena 7 Uredbe ⁽¹⁾ lahko odšteje od odškodnine, ki je v skladu z nacionalnim pravom odobrena za povračilo dodatnih potnih stroškov, ki so nastali zaradi odpovedi rezerviranega leta, če je letalski prevoznik izpolnil obveznosti na podlagi člena 8(1) Uredbe?

2. Če se lahko odšteje: ali to velja tudi za stroške nadomestnega prevoza do drugega kraja kot je končni namembni kraj letalskega potovanja, če potnik zavrne ponudbo letalskega prevoznika glede nadomestnega prevoza do končnega namembnega kraja letalskega potovanja?
3. Če se lahko odšteje: ali lahko letalski prevoznik to stori vedno ali pa je odšteti odvisno od tega, v kolikšni meri je to dovoljeno po nacionalnem pravu ali v kolikšni meri ga sodišče šteje za primerno?
4. Če je merodajno nacionalno pravo ali če mora sodišče odločiti na podlagi diskrecijske pravice: ali je treba s plačilom odškodnine na podlagi člena 7 Uredbe nadomestiti le nevšečnosti in izgubo časa, ki je potnikom nastala zaradi odpovedi leta, ali tudi premoženjsko škodo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo des Landgerichts Bonn (Nemčija) 4. maja 2018 – Thomas Leonhard/DSL Bank

(Zadeva C-301/18)

(2018/C 285/34)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Bonn

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Thomas Leonhard

Tožena stranka: DSL Bank

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 7(4) Direktive 2002/65/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje predpisu države članice, ki v primeru odstopa od pogodbe o potrošniškem posojilu, sklenjene na daljavo, določa, da mora ponudnik potrošniku poleg zneska, ki ga je prejel od potrošnika na podlagi pogodbe pri prodaji na daljavo, plačati še denarno nadomestilo za koristi, pridobljene zaradi uporabe tega zneska?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 321).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 14. maja 2018 – Schiaffini Travel SpA/Comune di Latina

(Zadeva C-322/18)

(2018/C 285/35)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Schiaffini Travel SpA

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Comune di Latina

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(2) Uredbe (ES) št. 1370/2007 ⁽¹⁾ (zlasti glede prepovedi sodelovanja notranjega izvajalca v razpisnih postopkih extra moenia iz točk (b) in (d)) uporabljati tudi za oddaje naročil v obdobju pred začetkom veljavnosti te uredbe?
2. Ali se v skladu s to uredbo in po morebitni razumni analogiji s sodno prakso, ki se je izoblikovala na področju instituta „in house providing“ (interne transakcije), oseba javnega prava, ki ji je državni organ dodelil pravico do opravljanja storitve lokalnega prevoza, v abstraktnem smislu lahko šteje za notranjega izvajalca, če je neposredno povezana z organom z organizacijskega in nadzornega vidika ter če je država lastnica njenega kapitala (v celoti ali *delno*, v tem primeru skupaj z drugimi javnimi organi)?
3. Ali lahko dejstvo, da navedeni državni organ po dodelitvi ustanovi javni upravni organ z organizacijskimi pristojnostmi v zvezi z zadevnimi storitvami (pri čemer izključna pristojnost za podelitev koncesije ostaja v rokah države), in sicer organ, ki ne izvaja podobnega nadzora nad neposrednim izvajalcem storitev, pri neposredni dodelitvi storitev s področja uporabe Uredbe (ES) št. 1370/2007 pomeni okoliščino, na podlagi katere je v skladu s členom 5(2) uredbe zadevno dodelitev mogoče odvzeti?
4. Ali prvotna zapadlost neposredne dodelitve, ki presega tridesetletno obdobje do dne 3. decembra 2039 (obdobje, ki teče od začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 1370/2007), pomeni, da dodelitev ni skladna z načeli iz člena 5 v povezavi s členom 8(3) te uredbe, ali pa bi bilo treba navedeno nepravilnost šteti za samodejno odpravljeno za vsakršen pravni namen z implicitnim „*ex lege*“ (člen 8(3), drugi pododstavek) skrajšanjem tega tridesetletnega obdobja?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL 2007, L 315, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 15. maja 2018 – Sicilville Srl/Comune di Brescia

(Zadeva C-324/18)

(2018/C 285/36)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sicilville Srl

Tožena stranka: Comune di Brescia

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Evropske unije, in sicer člen 57(4) Direktive 2014/24/EU ⁽¹⁾ o javnem naročanju, v povezavi z uvodno izjavo 101 iste direktive ter z načelom sorazmernosti in enake obravnave, nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je obravnavana, ki v primeru, da je razlog za obvezno izključitev gospodarskega subjekta „hujša kršitev poklicnih pravil“, določa, da se lahko v primeru, da je bila zaradi hujše kršitve poklicnih pravil predčasno odpovedana pogodba o izvedbi javnega naročila, gospodarski subjekt izključi le, če se odpoved pogodbe ne izpodbija v sodnem postopku ali če je potrjena po koncu sodnega postopka?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL, L 94, 2014, str. 65).

Pritožba, ki jo je Mytilinaios Anonymos Etairia vložila 21. maja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. marca 2018 v zadevi T-542/11 RENV, Alouminion tis Ellados VEAE/Evropska komisija

(Zadeva C-332/18 P)

(2018/C 285/37)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Pritožnica: Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon (zastopniki: N. Korogiannakis, N. Keramidas, E. Chrysafis in D. Diakopoulos, dichigori, in K. Struckmann, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)

Predlogi

Družba „Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon“ s to pritožbo Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 13. marca 2018 v zadevi T-542/11 RENV (EU:T:2018:132) razveljavi;
- odloči o sporu;
- sklep Komisije z dne 13. julija 2011 razglasi za ničen; in
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov pritožnice.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja tri pritožbene razloge:

- 1) Napačna uporaba prava in izkrivljanje dejstev v okviru preučitve Splošnega sodišča v zvezi s tem, ali obravnavani ukrep pomeni državno pomoč, in, natančneje, ali ukrep pomeni „prednost“, glede presoje prednosti, zavrnitve preučitve vidika gospodarske upravičenosti in napačne uporabe dokaznega bremena, saj Helenska republika teh trditev ni predložila v upravnem postopku, in napačna uporaba prava pri izpodbijanju trditev pritožnice glede „merila zasebnega vlagatelja“.
- 2) Napačna uporaba prava pri presoji „selektivnosti“ prednosti.

3) Napačna uporaba prava in izkrivljanje dokazov glede posledic obravnavanega ukrepa na trg in na konkurenco.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Lombardi Srl/Comune di Auletta in drugi

(Zadeva C-333/18)

(2018/C 285/38)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lombardi Srl

Tožene stranke: Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 1(1), tretji pododstavek, in (3) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 ⁽²⁾, razlagati tako, da mora predložitveno sodišče, kadar v postopku oddaje javnega naročila sodeluje več podjetij, ki niso stranke v postopku (in njihove ponudbe niso predmet izpodbijanja), v skladu s procesno avtonomijo držav članic oceniti, ali obstaja dejanski interes, kot izhaja iz glavne tožbe konkurenta, proti kateremu je bila vložena izključujoča nasprotna tožba, ki je bila razglašena za utemeljeno, pri čemer je treba upoštevati postopkovna pravila pravnega reda, s čimer se zagotovijo skladnost varstva navedenega subjektivnega položaja z ustaljenimi nacionalnimi načeli odločanja o vseh vprašanih (člen 112 codice di procedura civile (zakon o pravdnem postopku)), potrditve dokaznega bremena (člen 2697 codice civile (civilni zakonik)), subjektivne omejitve zadeve, o kateri je že bilo odločeno in ki se nanaša samo na stranke v postopku, nikakor pa ne na položaj subjektov, ki niso stranke v postopku (člen 2909 civilnega zakonika).

⁽¹⁾ UL L 395, str. 33.

⁽²⁾ Direktiva 2007/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 89/665/EGS in 92/13/EGS glede izboljšanja učinkovitosti revizijskih postopkov oddaje javnih naročil (UL L 335, str. 31).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Via Lattea Srl in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Zadeva C-337/18)

(2018/C 285/39)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Via Lattea Srl, Alba Gilberto, Antonio Barausse, Gabriele Barausse, Azienda Agricola Benvegnù Gianni Battista e Giangetano s.s., Domenico Brogliato s.s., Cesare Filippi, Michele Filippi, Fontana Fidenzio e Fabrizio s.s., Giovanni Gastaldello, Tiziano Giarretta, Azienda Agricola Guadagnin Gianni ed Emanuele s.s., Il Moretto di Martinazza Laura s.s., Marini Alessandro e Domenico s.s., Azienda Agricola Milan Sergio & C. s.s., Matteo Mosele, Luciano Mosele, Ennio Mosele, Renato Munaretto, Azienda Agricola Pain di Gazzola Luigi, Azienda Agricola Parise Luigi, Angelo, Francesco e Giancarlo, Sillo Zefferino Maurizio s.s., Storti Danilo e Nicoletta s.s., Tosatto Paolo e Federico s.s., Vivaldo Emilio e Pierino s.s., Giuseppe Zanettin

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije razlagati tako, da zaradi neskladnosti zakonske določbe države članice s členom 2(2)(3) Uredbe (EGS) št. 3950/92 ⁽¹⁾ za proizvajalce ne velja obveznost plačila dodatne dajatve, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določa navedena uredba?
2. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije in zlasti splošno načelo varstva legitimnih pričakovanj razlagati tako, da ni mogoče varovati legitimnih pričakovanj subjektov, ki so spoštovali obveznost, ki jo je določila država članica, in so imeli korist od učinkov, povezanih s spoštovanjem navedene obveznosti, čeprav se je izkazalo, da navedena obveznost ni v skladu s pravom Evropske unije?
3. Ali v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, člen 9 Uredbe (ES) št. 1392/2001 ⁽²⁾ z dne 9. julija 2001 in pojem Unije „prednostna kategorija“ nasprotujeta določbi države članice, kakršna je člen 2(3) uredbe-zakona št. 157/2004, ki jo je sprejela Italijanska republika in določa razlikovanje pri vračanju preplačane dodatne dajatve, tako da časovno in glede na način vračila ločuje med proizvajalci, ki so zaupali v zahtevano spoštovanje določbe nacionalnega prava, za katero se je izkazalo, da ni v skladu s pravom Unije, in proizvajalci, ki navedene določbe niso spoštovali?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 405, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1392/2001 z dne 9. julija 2001 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3950/92 o uvedbi dodatne dajatve za mleko in mlečne proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 33, str. 104).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Cooperativa Novalat Scrl in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Zadeva C-338/18)

(2018/C 285/40)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Cooperativa Novalat Scrl, Antico Giuseppe e Figli s.s., Impresa Barutta Livio, Impresa Cusinato Giulio, Impresa Danesa Cisino, Impresa Faggian Rudi, Furlan Diego e Stefano s.s., Impresa Furlan Marco, Impresa Massaro Leo Valter, Impresa Reginato Guido, Impresa Sachespi Lucio, Impresa Salmaso Luigi, Impresa Schiavon Denis, Impresa Zanetti Narciso

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije razlagati tako, da zaradi neskladnosti zakonske določbe države članice s členom 2(2)(3) Uredbe (EGS) št. 3950/92 ⁽¹⁾ za proizvajalce ne velja obveznost plačila dodatne dajatve, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določa navedena uredba?
2. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije in zlasti splošno načelo varstva legitimnih pričakovanj razlagati tako, da ni mogoče varovati legitimnih pričakovanj subjektov, ki so spoštovali obveznost, ki jo je določila država članica, in so imeli korist od učinkov, povezanih s spoštovanjem navedene obveznosti, čeprav se je izkazalo, da navedena obveznost ni v skladu s pravom Evropske unije?

3. Ali v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, člen 9 Uredbe (ES) št. 1392/2001 ⁽²⁾ z dne 9. julija 2001 in pojem Unije „prednostna kategorija“ nasprotujeta določbi države članice, kakršna je člen 2(3) uredbe-zakona št. 157/2004, ki jo je sprejela Italijanska republika in določa razlikovanje pri vračanju preplačane dodatne dajatve, tako da časovno in glede na način vračila ločuje med proizvajalci, ki so zaupali v zahtevano spoštovanje določbe nacionalnega prava, za katero se je izkazalo, da ni v skladu s pravom Unije, in proizvajalci, ki navedene določbe niso spoštovali?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 405, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1392/2001 z dne 9. julija 2001 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3950/92 o uvedbi dodatne dajatve za mleko in mlečne proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 33, str. 104).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 23. maja 2018 – Veneto Latte Scrl in drugi/Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Zadeva C-339/18)

(2018/C 285/41)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Veneto Latte Scrl, Bovolenta Luca e Matteo s.s., Greco Andrea e Alessandro s.s., Ruzza Vanel e Gloriano s.s., Azienda Agricola Marangona di Tamiso Rossano

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije razlagati tako, da zaradi neskladnosti zakonske določbe države članice s členom 2(2)(3) Uredbe (EGS) št. 3950/92 ⁽¹⁾ za proizvajalce ne velja obveznost plačila dodatne dajatve, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določa navedena uredba?
2. Ali je treba v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, pravo Evropske unije in zlasti splošno načelo varstva legitimnih pričakovanj razlagati tako, da ni mogoče varovati legitimnih pričakovanj subjektov, ki so spoštovali obveznost, predvideno v državi članici, in so imeli korist od učinkov, povezanih s spoštovanjem navedene obveznosti, čeprav se je izkazalo, da navedena obveznost ni v skladu s pravom Evropske unije?
3. Ali v položaju, kakršen je opisani, ki je predmet postopka v glavni stvari, člen 9 Uredbe (ES) št. 1392/2001 ⁽²⁾ z dne 9. julija 2001 in pojem Unije „prednostna kategorija“ nasprotujeta določbi države članice, kakršna je člen 2(3) uredbe-zakona št. 157/2004, ki jo je sprejela Italijanska republika in določa razlikovanje pri vračanju preplačane dodatne dajatve, tako da časovno in glede na način vračila ločuje med proizvajalci, ki so zaupali v zahtevano spoštovanje določbe nacionalnega prava, za katero se je izkazalo, da je ni v skladu s pravom Unije, in proizvajalci, ki navedene določbe niso spoštovali?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3950/92 z dne 28. decembra 1992 o uvedbi dodatne dajatve v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (UL L 405, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1392/2001 z dne 9. julija 2001 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3950/92 o uvedbi dodatne dajatve za mleko in mlečne proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 33, str. 104).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Milano (Italija) 28. maja 2018 –
Avv. Alessandro Salvoni/Anna Maria Fiermonte**

(Zadeva C-347/18)

(2018/C 285/42)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Milano

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Avv. Alessandro Salvoni

Tožena stranka: Anna Maria Fiermonte

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 53 Uredbe (EU) št. 1215/2012 ⁽¹⁾ in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujeta možnosti, da sodišče izvora, od katerega se zahteva izdaja potrdila iz člena 53 Uredbe (EU) št. 1215/2012 o pravnomočni odločbi, izvaja pristojnosti po uradni dolžnosti za preverjanje kršitve predpisov iz poglavja II, oddelek 4, uredbe Bruselj Ia, da obvesti potrošnika o morebitni ugotovljeni kršitvi in mu omogoči, da ob poznavanju okoliščin preuči možnost uporabe pravnega sredstva iz člena 45 te uredbe?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia de Reus
(Španija) 30. maja 2018 – Jaime Cardus Suárez/Catalunya Caixa S.A.**

(Zadeva C-352/18)

(2018/C 285/43)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de Primera Instancia de Reus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jaime Cardus Suárez

Tožena stranka: Catalunya Caixa S.A.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. 1.1. Ali je treba člen 1(2) Direktive 93/13 ⁽¹⁾ razlagati tako, da pogodbeni pogoj, ki vključuje uradni referenčni indeks, IRPH, ki je zakonsko določen, ni predmet področja uporabe te direktive, tudi kadar ne obstaja obveznost uporabe tega referenčnega indeksa, ne glede na izbiro slednjega, niti se ga ne uporabi, če se stranki nista dogovorili drugače?
- 1.2. Ali je treba člen 1(2) Direktive 93/13 razlagati tako, da pogodbeni pogoj, ki vključuje uradni referenčni indeks, IRPH, tudi če je ta zakonsko določen, spada na področje uporabe te direktive, kadar se v tem pogodbenem pogoju spremeni določilo, vsebovano v upravni določbi, ki določa referenčni indeks IRPH, o uporabi negativnega pribitka, ki bi ga bilo treba uporabiti, če se navedeni referenčni indeks uporabi za pogodbene obresti zato, da se izenači EOM (letna efektivna obrestna mera) za hipotekarno posojilo s tržno EOM, zaradi česar bi se lahko domnevalo, da je prišlo do spremembe pogodbenega ravnovesja, ki ga je vzpostavil nacionalni zakonodajalec?

2. 2.1. Ali dejstvo, da referenčni indeks, IRPH, ki ga prodajalec ali ponudnik vključi v pogodbeni pogoji posojilne pogodbe, določajo zakoni ali predpisi, pomeni, da sodišču ni treba preveriti, ali so bili potrošniku sporočeni vsi elementi, ki lahko na podlagi tega referenčnega indeksa vplivajo na obseg njegovih obveznosti, da bi štelo, da je bil pogodbeni pogoji zapisan v jasnem in razumljivem jeziku v smislu člena 4(2) Direktive 93/13?
- 2.2. Ali je sodna praksa, v skladu s katero se šteje, da je obveznost glede preglednosti izpolnjena z napotilom na uradni referenčni indeks v vnaprej določenem pogodbenem pogoju, ne da bi se od prodajalca ali ponudnika, ki je pripravil pogodbo, zahtevalo, da poda kakršne koli druge informacije v zvezi s tem, v nasprotju z Direktivo 93/13, ali pa mora prodajalec ali ponudnik, ki pripravi pogodbo, za izpolnitev obveznosti glede preglednosti dati na voljo informacije glede sestave, razpona in konkretnega delovanja mehanizma tega referenčnega indeksa?
- 2.3. Ali je treba člen 4(2) Direktive 93/13 razlagati tako, da opustitev informiranja potrošnika o sestavi, delovanju, preteklem razponu referenčnega indeksa IRPH in o – vsaj kratkoročno ali srednjeročno – predvidljivem prihodnjem razponu, pri čemer je treba upoštevati strokovno znanje prodajalca ali ponudnika o navedenih elementih v času sklepanja pogodbe, lahko pomeni, da pogodbeni pogoji ni napisan v jasnem in razumljivem jeziku v smislu člena 4(2) Direktive 93/13?
- 2.4. Ali je treba zahtevo glede preglednosti v smislu člena 4(2) Direktive [93/13] razlagati tako, da zahteva, da se potrošnika seznani z zakonskimi določbami, ki urejajo referenčni indeks in njegovo vsebino, kot informacijami, ki so pomembne za to, da se potrošnik lahko zaveda ekonomske in pravne pomembnosti pogodbenega pogoja, ki vključuje takšen referenčni indeks?
- 2.5. Ali lahko oglasi in informacije, ki jih daje na voljo prodajalec ali ponudnik in ki bi lahko zavedli potrošnika pri sklepanju posojilne pogodbe, ki je vezana na IRPH, štejejo za element, na osnovi katerega lahko sodnik presodi, da je pogodbeni pogoji v skladu s členom 4(2) Direktive 93/13 nepošten?
3. 3.1. Če bi se ugotovila nepoštenost pogodbenega pogoja, tako da bi bilo treba posojilo vrniti brez obresti, in bi zaradi ugotovitve ničnosti ter s črtanjem pogodbenega pogoja o spremenljivi obrestni meri prenehala obstajati podlaga za sklenitev pogodbe izključno z vidika banke, ali bi bilo mogoče dopustiti prilagoditev zadevne pogodbe tako, da bi se vsebina nepoštenega pogoja, ki je bil ugotovljen za ničnega, nadomestila s katerim koli drugim referenčnim indeksom? Ali bi bili v tem primeru takšna razlaga in prilagoditev pogodbe v nasprotju s členom 6 Direktive 93/13?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgija) 5. junija 2018 – Frank Casteels/Ryanair DAC, prej Ryanair Ltd

(Zadeva C-368/18)

(2018/C 285/44)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Frank Casteels

Tožena stranka: Ryanair DAC, prej Ryanair Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanaša na razlago člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 ⁽¹⁾ v katerem je navedeno:

- ali okoliščina, ki se obravnava v tem sporu – in sicer stavka zaposlenih v družbi za ravnanje s prtljago na odhodnem letališču zadevnega leta – spada pod pojem „dogodek“ v smislu točke 22 sodbe z dne 22. decembra 2008, Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), ali pod pojem „izredne razmere“ v smislu uvodne izjave 14 navedene uredbe, glede katerega je bila podana razlaga v sodbi z dne 31. januarja 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), oziroma ali se ta dva pojma prekrivata;
- ali je treba člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 razlagati tako, da je treba dogodek, kot se obravnava v tem sporu – in sicer stavka zaposlenih v družbi za ravnanje s prtljago na odhodnem letališču zadevnega leta – šteti za dogodek, ki je neločljivo povezan z običajnim opravljanjem dejavnosti letalskega prevoznika in ga zato ni mogoče opredeliti kot „izredne razmere“, zaradi katerih je letalski prevoznik oproščen svoje obveznosti plačati odškodnino potnikom v primeru odpovedi leta zadevnega letala;
- če je treba dogodek, kot se obravnava v tem sporu – in sicer stavka zaposlenih v družbi za ravnanje s prtljago na odhodnem letališču zadevnega leta – šteti za „izredne razmere“, ali je treba iz tega sklepati, da so to za letalskega prevoznika „izredne razmere“, ki se jim ne bi bilo mogoče izogniti, tudi če bi sprejel vse ustrezne ukrepe;
- ali je treba dejstvo, da je bila stavka napovedana, obravnavati tako, da je njegova posledica ta, da dogodek, kakršen je obravnavani – in sicer stavka zaposlenih v družbi za ravnanje s prtljago na odhodnem letališču zadevnega leta – ne spada pod pojem „izredne razmere“ v smislu člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91?

⁽¹⁾ UL L 46, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgija) 5. junija 2018 – Giovanni Martina/Ryanair DAC, prej Ryanair Ltd

(Zadeva C-369/18)

(2018/C 285/45)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Giovanni Martina

Tožena stranka: Ryanair DAC, prej Ryanair Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki se nanaša na razlago člena 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 ⁽¹⁾ v katerem je navedeno:

- ali okoliščina, ki se obravnava v tem sporu – in sicer razlitje goriva na vzletni stezi, zaradi česar je bila ta zaprta – spada pod pojem „dogodek“ v smislu točke 22 sodbe z dne 22. decembra 2008, Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), ali pod pojem „izredne razmere“ v smislu uvodne izjave 14 navedene uredbe, glede katerega je bila podana razlaga v sodbi z dne 31. januarja 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), oziroma ali se ta dva pojma prekrivata;
- ali je treba člen 5(3) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 razlagati tako, da dogodek, kot se obravnava v tem sporu – in sicer razlitje goriva na vzletni stezi, zaradi česar je bila ta zaprta – šteti za dogodek, ki je neločljivo povezan z običajnim opravljanjem dejavnosti letalskega prevoznika in ga zato ni mogoče opredeliti kot „izredne razmere“, zaradi katerih bi bil letalski prevoznik lahko oproščen svoje obveznosti plačati odškodnino potnikom v primeru velike zamude leta tega letala;
- če je treba dogodek, kot se obravnava v tem sporu – in sicer razlitje goriva na vzletni stezi, zaradi česar je bila ta zaprta – šteti za „izredne razmere“, ali je treba iz tega sklepati, da so to za letalskega prevoznika „izredne razmere“, ki se jim ne bi bilo mogoče izogniti, tudi če bi sprejel vse ustrezne ukrepe?

⁽¹⁾ UL L 46, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour administrative d'appel de Nancy (Francija) 7. junija 2018 – Ministre de l'Action et des Comptes publics/G. in ga. Dreyer

(Zadeva C-372/18)

(2018/C 285/46)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour administrative d'appel de Nancy

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: G. in ga. Dreyer

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali imajo prispevki, namenjeni državnemu solidarnostnemu skladu za samostojnost (CNSA), ki prispevajo k financiranju zgoraj navedenih spornih dajatev [to je dodatka za osebno samostojnost (APA) in nadomestila za invalidnost (PCH)], neposredno in dovolj upoštevno zvezo z določenimi področji socialne varnosti, naštetimi v členu 3 Uredbe (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾, in zato spadajo na področje uporabe te uredbe, zgolj zato, ker se ti dajatvi nanašata na eno od tveganj, naštetih v navedenem členu 3, in se dodelita na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne diskrecijske presoje?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška)
7. junija 2018 – Slovenské elektrárne, a.s./Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty**

(Zadeva C-376/18)

(2018/C 285/47)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka na prvi stopnji in nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Slovenské elektrárne, a.s.

Tožena stranka na prvi stopnji in vlagateljica pritožbe: Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 2009/72/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES („Tretja direktiva o električni energiji“) razlagati tako, da je z namenom te direktive in zlasti s členom 3 te direktive v nasprotju nacionalna pravna ureditev, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki uvaja poseben ukrep, to je obvezno dajatev za regulirane subjekte, vključno z imetniki dovoljenj za dobavo električne energije, ki jih je izdal pristojni regulativni organ zadevne države članice („urad“ in „regulirani subjekt“), ki se določa glede na poslovni izid, dosežen na nacionalni ravni, in z opravljanjem dejavnosti v tujini, glede na to, da gre za dajatev, ki:
 - (i) vpliva na svobodo reguliranih subjektov na področju določanja konkurenčnih cen za dobavo električne energije na tujih trgih in posledično tudi na njihovo konkurenčnost na zadevnih trgih;
 - (ii) zmanjšuje konkurenčnost reguliranih subjektov v primerjavi s tujimi dobavitelji električne energije, ki poslujejo na slovaškem trgu, če oboji dobavljajo električno energijo tudi na določenem tujem trgu, saj za dobavljanje električne energije na tujih trgih tuj dobavitelj ni podvržen zadevni obvezni dajatvi;
 - (iii) odvrča vstop novih konkurentov na slovaški in tuje trge dobave električne energije, saj bi se zadevna obvezna dajatev obračunala tudi od dohodkov od njihove neregulirane dejavnosti, torej tudi za obdobje, za katero so sicer dobili dovoljenje za dobavljanje električne energije, vendar so dohodki od te dejavnosti enaki nič;
 - (iv) lahko spodbudi slovaške regulirane subjekte, da zaprosijo [slovaški] urad – oziroma tuji dobavitelji električne energije zaprosijo regulativni organ njihove države, ki je izdal dovoljenje – za preklic dovoljenja za dobavo električne energije, saj je to edina možnost, da se izognejo plačilu zadevne dajatve tudi od prihodkov iz njihovih drugih dejavnosti, in da se znebijo statusa reguliranega subjekta po sporni ureditvi?
2. Ali je treba Tretjo direktivo o električni energiji razlagati tako, da med ukrepe, ki jih država članica v skladu s Tretjo direktivo o električni energiji lahko sprejme, čeprav so v nasprotju s ciljem, ki mu sledi ta direktiva, ne spada poseben ukrep, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, ki določa plačilo obvezne dajatve za regulirane subjekte, vključno z imetniki dovoljenj za dobavo električne energije, ki jih je izdal pristojni urad, ki se odmerja glede na njihov poslovni izid, dosežen na nacionalni ravni in z opravljanjem dejavnosti v tujini, ob upoštevanju, da zadevni ukrep ni orodje za boj proti podnebnim spremembam, ne služi zagotavljanju preskrbe z električno energijo in ne uresničuje nobenega drugega cilja iz Tretje direktive o električni energiji?

3. Ali je treba Tretjo direktivo o električni energiji razlagati tako, da nacionalna ureditev, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki uvaja poseben ukrep, to je obvezna dajatev za regulirane subjekte – vključno z imetniki dovoljenj za dobavo električne energije, ki jih je izdal pristojen urad – ki se odmerja glede na njihov poslovni izid, dosežen na nacionalni ravni in z opravljanjem dejavnosti v tujini, ni v skladu z načeli preglednosti, prepovedi diskriminacije in enakega dostopa do potrošnikov iz člena 3 navedene direktive, ker se, kadar gre za reguliran subjekt, obračuna tudi od dohodkov (iz naslova dobave električne energije ali druge dejavnosti) iz tujine, medtem ko se za imetnika „uvoženega“ dovoljenja za dobavo električne energije, ki ga je izdal pristojni organ v izvorni državi članici, obračuna izključno od dohodkov, pridobljenih na Slovaškem?

⁽¹⁾ UL 2009, L 211, str. 55.

Tožba, vložena 8. junija 2018 – Evropska komisija/Kraljevina Belgija

(Zadeva C-384/18)

(2018/C 285/48)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. Tserepa-Lacombe, L. Malferrari, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlog tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da je Kraljevina Belgija ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu s členom 25 Direktive 2006/123/ES ⁽¹⁾ in členom 49 PDEU;
- Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Kraljevina Belgija s tem, da je (i) prepovedala skupno opravljanje računovodske dejavnosti, na eni strani, in denarno posredniške posle, dejavnosti zavarovalnega agenta, nepremičninskega agenta in druge bančne dejavnosti ali finančne storitve, na drugi strani, ter s tem, da je (ii) odborom Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréés (Inštitut za pooblaščen računovodje in davčne svetovalce, IPCF) dopustila prepoved skupnega opravljanja računovodske dejavnosti, na eni strani, skupaj z vsemi kmetijskimi obrtnimi in trgovskimi dejavnostmi, na drugi strani, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu s členom 25 Direktive 2006/123/ES in členom 49 PDEU.

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, str. 36).

Tožba, vložena 29. junija 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-434/18)

(2018/C 285/49)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Patakia, G. Gattinara, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke

- Ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da Komisiji ni posredovala nacionalnega programa za ravnanje z radioaktivnimi odpadki in izrabljenim gorivom, ni izpolnila obveznosti iz člena 15(4) v povezavi s členom 13(1) Direktive Sveta 2011/70/Euratom z dne 19. julija 2011 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za odgovorno in varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki ⁽¹⁾,
- Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 15(4) v povezavi s členom 13(1) Direktive Sveta 2011/70/Euratom z dne 19. julija 2011 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za odgovorno in varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki določa, da države članice Komisiji „čim prej“ in ne pozneje kot do 23. avgusta 2015 prvič priglasijo vsebino svojega nacionalnega programa, ki zajema vse točke iz člena 14 te direktive.

Komisija meni, da na podlagi elementov, ki jih je Italijanska republika predložila v predhodni fazi postopka, izhaja, da do navedene priglasitve nikoli ni prišlo, ker italijanski organi Komisiji še niso predložili dokončnega besedila nacionalnega programa, sprejetega za ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki.

⁽¹⁾ UL L 199, str. 48.

SPLOŠNO SODIŠČE

Tožba, vložena 17. maja 2018 – Adis Higiene/EUIPO – Farecla Products (G3 EXTRA PLUS)

(Zadeva T-309/18)

(2018/C 285/50)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Adis Higiene, SL (Pozuelo de Alarcón, Španija) (zastopnica: M. Sanmartín Sanmartín, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Farecla Products Ltd (Ware, Združeno kraljestvo)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije „G3 EXTRA PLUS“ –Znamka Evropske unije št. 15 064 207

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 2. marca 2018 v zadevi R 2134/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo in
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 42 Uredbe št. 207/2009, v povezavi s pravilom 22 Uredbe št. 2868/95;
- kršitev členov 94, 95 in 107 Uredbe št. 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev obveznosti obrazložitve.

Tožba, vložena 23. maja 2018 – Carvalho in drugi/Parlament in Svet**(Zadeva T-330/18)**

(2018/C 285/51)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeče stranke: Armando Carvalho (Santa Comba Dão, Portugalska) in 36 drugih (zastopniki: G. Winter, professor, R. Verheyen, odvetnik, in H. Leith, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije, Evropski parlament

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- akte o emisiji TGP ⁽¹⁾ razglasi za nezakonite, ker med letoma 2021 in 2030 dovoljujejo količino toplogrednih plinov, ki za leto 2021 ustreza 80 % emisij v letu 1990 in se zmanjšuje do 60 % emisij v letu 1990 za leto 2030;
- akte o emisiji TGP v delu, v katerem določajo cilje zmanjšanja emisiji TGP do leta 2030 za 40 % ravni emisij iz leta 1990, ter zlasti člen 9(2) Direktive 2003/87/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2018/410, člen 4(2) Priloge I k Uredbi 2018/842 in člen 4 Uredbe 2018/841, razglasi za nične;
- toženim strankam naloži, naj v skladu z akti o emisiji TGP sprejmejo ukrepe, ki zahtevajo zmanjšanje toplogrednih plinov do leta 2030 za od 50 % do 60 % ravni emisij iz leta 1990 ali večje zmanjšanje, za katerega Sodišče meni, da je primerno;
- podredno, če Sodišče ne bo izdalo odredbe in če bo njegova odločba o razglasitvi ničnosti znižanja ravni emisij sprejeta prepozno, da bi bilo mogoče upoštevne določb spremeniti pred letom 2021, tožeče stranke trdijo, da mora Sodišče naložiti, da izpodbijane določbe aktov o emisiji TGP ostanejo v uporabi do določenega datuma, na katerega morajo biti spremenjene v skladu s pravnimi zahtevami višje hierarhije;
- toženima strankama naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo deset tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da mora Unija spoštovati pravila višje hierarhije in tako preprečiti škodo, ki jo povzročajo klimatske spremembe, na podlagi zahteve iz mednarodnega običajnega prava, ki državam prepoveduje povzročanje škode, ter preprečevati škodo na podlagi člena 191 PDEU. Poleg tega mora Unija preprečevati kršitve temeljnih pravic, varovanih z Listino EU o temeljnih pravicah, ki so posledica klimatskih sprememb. Te pravice vključujejo pravico do življenja in telesne celovitosti, pravico do izbire dela, lastninsko pravico, pravice otrok ter pravico do enakega obravnavanja.
2. Z drugim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da je Unija glede na vzročno zvezo med emisijo toplogrednih plinov in nevarnimi klimatskimi spremembami odgovorna za sprejetje ukrepov za regulacijo emisij toplogrednih plinov znotraj Unije, da bi se izognila škodi in preprečila kršitve temeljnih pravic.
3. S tretjim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da klimatske spremembe že povzročajo škodo in kršijo temeljne pravice ter da bodo imele take posledice tudi v prihodnje. Vse prihodnje emisije toplogrednih plinov bodo zato nezakonite, razen če je tako emisijo mogoče utemeljiti z objektivnimi razlogi in če je Unija emisije skušala zmanjšati, kolikor je to mogoče glede na obseg njenih tehničnih in finančnih zmožnosti.

4. S četrtem tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za razglasitev ničnosti, se zatrjuje, da Unija v zvezi s sprejetjem ciljev, določenih v aktih o emisiji TGP, ne more navesti nobene take utemeljitve, ker:
- cilji dovoljujejo količino emisij, ki bistveno presega pravičen delež EU v proračunu emisij, kot izhaja iz pariškega sporazuma o največjem povečanju globalne povprečne temperature za 1,5 °C ali znatno pod 2 °C;
 - so bili ti cilji določeni, ne da bi toženi stranki preučili obseg tehničnih in finančnih zmožnosti Unije za izvedbo zmanjšanja. Zadevni cilji so bili izbrani bolj kot najcenejša možnost za izpolnitev prejšnjih dolgoročnih emisijskih ciljev, ki so bili pozneje nadomeščeni s pariškim sporazumom;
 - Iz dokazov, ki so toženima strankama dostopni, je razvidno, da je Unija dejansko zmožna izvesti ukrepe, s katerimi bi se toplogredni plini do leta 2030 zmanjšali za vsaj od 50 % do 60 % pod raven iz leta 1990.
5. S petim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da mora Unija spoštovati pravila višje hierarhije in tako preprečiti škodo, ki jo povzročajo klimatske spremembe, na podlagi zahteve iz mednarodnega običajnega prava, ki državam prepoveduje povzročanje škode, ter preprečevati škodo na podlagi člena 191 PDEU. V skladu z Listino EU o temeljnih pravicah se mora tudi izogibati kršitvam temeljnih pravic, ki so posledica klimatskih sprememb, in te kršitve preprečevati.
6. S šestim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da je Unija v zvezi s svojo odgovornostjo za emisijo toplogrednih plinov že prej kršila te obveznosti:
- od leta 1992, ko je bila sprejeta Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja in je znanje o klimatskih spremembah postalo splošno, je kršila dolžnost izogibanja povzročanja škode;
 - Unija je kršitev dolžnosti povečala v letu 2009, ko sta veljala člen 191 PDEU in Listina EU o temeljnih pravicah;
 - takrat bi bilo nadaljevanje emisij toplogrednih plinov prepovedano, razen če bi bilo tako ravnanje objektivno utemeljeno. Unija ni in ne more trditi, da je raven emisij, ki jo je še naprej dovoljevala v tem obdobju, v skladu z njenimi tehničnimi in finančnimi zmožnostmi zmanjšanja emisij.
7. S sedmim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da Unija s sprejetjem ciljev zmanjšanja emisij v aktih o emisiji TGP še naprej krši svoje obveznosti. Kot je bilo navedeno v tožbenih razlogih, ki se nanašajo na zahtevo za razglasitev ničnosti, akti o emisiji TGP ne zmanjšujejo emisij ter omogočajo nadaljevanje izpustov emisij na ravneh, ki so nezakonite in jih ni mogoče upravičiti.
8. Z osmim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da je kršitev obveznosti Unije dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim se pravice dodeljujejo posameznikom. Unija nima diskrecijske pravice, da zavrne preučitev ali sprejetje ukrepov, ki so znotraj njenih tehničnih in finančnih zmožnosti za zmanjšanje emisij.
9. Z devetim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da so kršitve dolžnosti povzročile nevarne klimatske spremembe, kar je nekaterim od tožečih strank povzročilo premoženjsko škodo in bo tožečim strankam še naprej povzročalo škodo v različnih oblikah.

10. Z desetim tožbenim razlogom, ki se nanaša na zahtevo za sodno odredbo, se zatrjuje, da mora Unija ravnati v skladu s svojimi pravnimi obveznostmi, da emisije zmanjša sorazmerno s svojimi tehničnimi in finančnimi zmožnostmi, kar v skladu z dokazi pomeni, da je treba do leta 2030 zagotoviti zmanjšanje na raven vsaj od 50 % do 60 % ravni emisij iz leta 1990. Tožeče stranke zahtevajo, da Sodišče izda odločbo v zvezi s tem.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2018/410 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljičnih naložb ter Sklepa (EU) 2015/1814 (UL 2018, L 76, str. 3); Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL 2018, L 156, p. 26); in Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL 2018, L 156, str. 1). (Tožeče stranke v tožbi navajajo Uredbi 2018/842 in 2018/841 v različicah, ki ju je Svet sprejel 14. maja 2018 pred podpisom in objavo v uradnem listu.)

Tožba, vložena 1. junija 2018 – Laboratoire Pareva/Komisija

(Zadeva T-337/18)

(2018/C 285/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Laboratoire Pareva (Saint Martin de Crau, Francija) (zastopnika: K. Van Maldegem in S. Englebert, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razveljavi Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/619 ⁽¹⁾ z dne 20. aprila 2018 o neodobritvi PHMB (1415; 4.7) kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 1., 5. in 6. vrste proizvodov v skladu z Uredbo 528/2012 ⁽²⁾ (v nadaljevanju: izpodbijani sklep); in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

Tožeča stranka trdi, da je tožena stranka izpodbijani sklep sprejela ob kršitvi Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), sekundarne zakonodaje EU in načel prava EU. Tožeča stranka zato predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa na podlagi treh tožbenih razlogov:

1. Prvi tožbeni razlog: bistvene kršitve postopka.

- Tožena stranka pred sprejetjem izpodbijanega sklepa ni sledila korakom v postopku, ki bi jim morala. Tožena stranka je kršila bistvena postopkovna pravila iz členov 6(7)(a) in 6(7)(b) Delegirane Uredbe Komisije (EU) 1062/2014 ⁽³⁾, ki bi, če bi jih upoštevala, lahko privedli do drugečnega izida.

2. Drugi tožbeni razlog: očitne napake pri presoji.

- Tožena stranka je zagrešila očitno napako pri presoji, saj je pri presoji PHMB upoštevala nerelevantne dejavnike ter ni dala zadostne in ustrezne teže dejavnikom, ki so specifični in ustrezni za PHMB tožeče stranke.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljnih načel prava EU in pravice do obrambe.

- Tožena stranka tožeči stranki ni zagotovila popolne, ustrezne in učinkovite priložnosti za predložitev pripomb med postopkom.

⁽¹⁾ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/619 z dne 20. aprila 2018 o neodobritvi PHMB (1415; 4.7) kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 1., 5. in 6. vrste proizvodov (UL 2018, L 102, str. 21).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL 2012, L 167, str. 1).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2014 z dne 4. avgusta 2014 o delovnem programu za sistematično preverjanje vseh obstoječih aktivnih snovi, ki jih vsebujejo biocidni proizvodi, iz Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 294, str. 1).

Tožba, vložena 1. junija 2018 – Laboratoire Pareva in Biotech3D/Komisija

(Zadeva T-347/18)

(2018/C 285/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Laboratoire Pareva (Saint Martin de Crau, Francija) in Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Avstrija) (zastopnika: K. Van Maldegem in S. Englebert, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

- Tožba naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;
- Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/613 ⁽¹⁾ z dne 20. aprila 2018 o odobritvi PHMB (1415; 4.7) kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 2. in 4. vrste proizvodov na opdlagi Uredbe št. 528/2012 ⁽²⁾ (v nadaljevanju (izpodbijani akt) naj se razglasi za nično, in
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata tri razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom v zadevi T-337/18, Laboratoire Pareva/Komisija.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/613 z dne 20. aprila 2018 o odobritvi PHMB (1415; 4.7) kot obstoječe aktivne snovi za uporabo v biocidnih proizvodih 2. in 4. vrste proizvodov (UL 2018, L 102, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL 2012, L 167, str. 1).

Tožba, vložena 8. junija 2018 – Kraljevina Španija/Komisija**(Zadeva T-355/18)**

(2018/C 285/54)

*Jezik postopka: španščina***Stranki***Tožeča stranka:* Kraljevina Španija (zastopnik: M. García-Valdecasas Dorrego, agent)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi***Tožeča stranka* Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- obvestilo razglasi za nično,
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba se nanaša na obvestili o javnih razpisih za zapolnitev mest javnih uslužbencev na področju javnih uradnikov (AD 6) EPSO/AD/340/18 in EPSO/AD/341/18.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 1 in 2 Uredbe 1/58, člena 22 PDEU in člena 1d Kadrovskih predpisov, ker je ureditev komunikacije med EPSO in kandidatom omejena na angleščino, francoščino in nemščino, vključno z obrazcem za prijavo.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev členov 1 in 6 Uredbe 1/58, člena 22 PDEU ter člena 1d (1) in (6), člena 27 in člena 28 (f) Kadrovskih predpisov, ker je izbira drugega jezika neupravičeno omejena le na štiri jezike, in sicer angleščino, francoščino, nemščino in italijanščino, izključeni pa so ostali jeziki Evropske unije.
3. Tretji tožbeni razlog: izbira angleščine, francoščine, nemščine in italijanščine je arbitrarna in pomeni diskriminacijo na podlagi jezika, ki je prepovedana s členom 1 Uredbe 1/58, členom 22 PDEU ter členom 1d (1) in (6), členom 27 in členom 28(f) Kadrovskih predpisov.
4. Četrty tožbeni razlog: v izpodbijanem obvestilu ni izrecno navedeno, da mora biti jezik 1 tisti, ki ga kandidati obvladajo vsaj na stopnji C 1 (temeljito znanje), kar pomeni diskriminacijo na podlagi „govorjenega“ jezika in kršitev člena 1 Uredbe 1/58, člena 22 PDEU ter člena 1d (1) in (6), člena 27 in člena 28(f) Kadrovskih predpisov.

Tožba, vložena 19. junija 2018 – Labiri/EESO**(Zadeva T-374/18)**

(2018/C 285/55)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki***Tožeča stranka:* Vassiliki Labiri (Bruselj, Belgija) (zastopnik: J.-N. Louis, odvetnik)*Tožena stranka:* Evropski ekonomsko-socialni odbor

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- toženo stranko v okviru ukrepov procesnega vodstva pozove, naj predloži odločbo generalnega sekretarja EESO z dne 30. marca 2016, s katero je ta odločil, da se ne ugoti nobeni obtožbi proti vodji oddelka tožeče stranke;
- razsodi:
 - odločba generalnega sekretarja EESO z dne 30. marca 2016, da se ne ugoti nobeni obtožbi proti vodji oddelka tožeče stranke in da se postopek v zvezi s prošnjo tožeče stranke za pomoč/tožbo z dne 14. decembra 2017 ustavi, se razglasi za nično;
 - EESO se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, ki izhaja iz člena 25(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi), in kršitev načel sodelovanja, ki izhajajo iz Sporazuma o upravnem sodelovanju med Evropskim ekonomsko-socialnim odborom (EESO) in Odborom regij z dne 17. decembra 2007.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 24, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov in člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki vsem osebam podeljuje pravico do dobrega upravljanja. Zlasti naj bi bila izpodbijana odločba sprejeta s kršitvijo pravice tožeče stranke do izjave in njene pravice do obrambe.
3. Tretji tožbeni razlog: očitna napako pri presoji, ki naj bi jo EESO storil s sprejetjem odločbe o ustavitvi postopka, ki se je nezakonito sklicevala poravnavo, sklenjeno v zadevi pred Sodiščem za uslužbence, in na ugotovitve upravne preiskave, v kateri naj nikoli ne bi bilo preučeno, ali bi lahko dejstva iz tožbe tožeče stranke objektivno pomenila psihično nadlegovanje.

Tožba, vložena 25. junija 2018 – Aldi/EUIPO – Crone (CRONE)

(Zadeva T-385/18)

(2018/C 285/56)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Nemčija) (zastopniki: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen in M. Minkner, odvetniki)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: fds

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: Prijava figurativne znamke Evropske unije CRONE – Prijava št. 14 854 533

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. marca 2018 v zadevi R 1100/2017-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 25. junija 2018 – Delta-Sport/EUIPO – Delta Enterprise (DELTA SPORT)

(Zadeva T-387/18)

(2018/C 285/57)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Delta-Sport Handelskontor GmbH (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: M. Krogmann, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Delta Enterprise Corp. (New York, New York, Združene države Amerike)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije DELTA SPORT – zahteva za registracijo št. 14 327 911

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. aprila 2018 v zadevi R 1894/2017-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred petim odborom za pritožbe;
- sprejme kakršne koli druge ukrepe, ki se mu zdijo primerni.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 21. junija 2018 – Nonnemacher/EUIPO – Ingram (WKU)**(Zadeva T-389/18)**

(2018/C 285/58)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Nemčija) (zastopnik: C. Zierhut, Rechtsanwalt)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Paul Ingram (Birmingham, Združeno kraljestvo)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije WKU – Znamka Evropske unije št. 11 482 841

Postopek pred EUIPO: postopek izbrisa

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. aprila 2018 v zadevi R 399/2017-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 61 Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 21. junija 2018 – Nonnemacher/EUIPO – Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)**(Zadeva T-390/18)**

(2018/C 285/59)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Nemčija) (zastopnik: C. Zierhut, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Paul Ingram (Birmingham, Združeno kraljestvo)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION – Prijava št. 11 523 958

Postopek pred EUIPO: postopek za izbris

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 17. aprila 2018 v zadevi R 409/2017-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001;
- kršitev člena 61 Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 28. junija 2018 – Innocenti/EUIPO – Gemelli (Innocenti)

(Zadeva T-392/18)

(2018/C 285/60)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Innocenti SA (Lugano, Švica) (zastopnik: N. Ferretti, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Filippo Gemelli (Torino, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije „Innocenti“ – Prijava št. 7 502 181

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: Odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. aprila 2018 v zadevi R 2336/2010-5

Tožbeni predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo petega odbora za pritožbe št. 2336/2010-5 razveljavi in spremeni ter zavrne ugovor Filippa Gemellija v zvezi z znamko 007502181.

Navajana tožbena razloga

- Nespoštovanje roka za predložitev dokumentov, ki potrjujejo odločitev Tribunale di Torino (sodišče v Torinu) o razveljavitvi zaradi neuporabe;
- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 25. junija 2018 – Pielczyk/EUIPO – Thalgo TCH (DERMAEPIL SUGAR EPIL SYSTEM)

(Zadeva T-398/18)

(2018/C 285/61)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Nizozemska) (zastopnik: K. Kielar, lawyer)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: Znamka Evropske unije št. 11649324

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: Odločba četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 13. aprila 2018 v zadevah R 979/2017-4 in R 1070/2017-4

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo delno razveljavi, in sicer v delih, v katerih je odbor za pritožbe
 - a) zavrnil pritožbo tožeče stranke R 979/2017-4
 - b) delno ugodil izbrisu na podlagi pritožbe družbe Thalgo TCH R 1070/2017-4 za proizvode iz razreda 3 Nicejske klasifikacije;
 - c) tudi EUTM št. 11649324 razglasil neveljavno za navedene proizvode iz razreda 3;
 - d) potrdil odločbo EUIPO z dne 21. marca 2017 (postopek izbrisa št. 11974 C) v delu, v katerem je bila znamka tožeče stranke v skladu z odločbo razglašena za neveljavno za proizvode iz razreda 3;

- družbi Thalgo TCH naloži plačilo stroškov, ki so nastali pred oddelkom EUIPO za izbris in odborom za pritožbe;
- EUIPO naloži plačilo stroškov tega postopka.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 60(1)(a) v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev pravila 22(3)(4) v povezavi s pravilom 40(6) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95;
- Kršitev člena 64(2)(3) v povezavi s členom 18(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 4. julija 2018 – Silgan Closures in Silgan Holdings/Komisija

(Zadeva T-410/18)

(2018/C 285/62)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Silgan Closures GmbH (München, Nemčija), Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, Združene države) (zastopniki: H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder in V. Weiss, Rechtsanwälte)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- izpodbijani sklep v skladu s členom 264 PDEU razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožeči stranki;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki z obravnavano tožbo predlagata razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2018) 2466 final z dne 19. aprila 2018 o začetku postopka iz člena 2(1) Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 ⁽¹⁾ v zadevi AT.40522 – Pandora.

Tožba temelji na teh tožbenih razlogih:

1. Kršitev načela subsidiarnosti

Tožeči stranki v okviru prvega tožbenega razloga očitata, da naj bi Komisija z izpodbijanim sklepom odvzela pravno podlago postopku nemškega Bundeskartellamt (zvezni organ za varstvo konkurence), ki je takrat v isti zadevi potekal že več kot tri leta in v katerem bi prišlo do faze, v kateri bi bilo mogoče odločiti.

2. Kršitev načela sorazmernosti

Tožeči stranki v okviru drugega tožbenega razloga trdita, da naj izpodbijani sklep ne bi bil niti nujen za to, da bi lahko Komisija izvedla želene revizijske postopke, niti naj ob tehtanju interesov na obeh straneh glede na neugodnosti za tožeči stranki ne bi bil primeren.

3. Nezadostna obrazložitev

Tožeči stranki v okviru tretjega tožbenega razloga očitata, da naj Komisija v nasprotju s členom 296 PDEU v izpodbijanem sklepu ne bi navedla nobenega razloga, iz katerega meni, da je začetek postopka glede na načeli subsidiarnosti in sorazmernosti nujen in upravičen.

4. Zloraba pooblastil

Tožeči stranki v okviru četrtega tožbenega razloga trdita, da naj bi se to, da Komisija začne postopek, odredilo zato, da bi se omogočilo kaznovanje tožečih strank v okviru sistema sankcij iz Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003.⁽²⁾

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205).

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL